

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	9521100234
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9521100234.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Petra Paludu, JUDr. Dany Wänkeovej, JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obvineného X. V. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 8. októbra 2025 v Bratislave, o sťažnostiach obvinených Ing. K. G., P. F. a X. V. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tost/15/2025, zo 4. júna 2025

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zamietla sťažnosti obvinených Ing. K. G. a P. F..

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla sťažnosť obvineného X. V..

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 5Tost/15/2025, zo 4. júna 2025 podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol, že sudca JUDr. Peter Štíft nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod naposledy uvedenou spisovou značkou.

Obvinení Ing. K. G. a P. F. podali sťažnosti proti napadnutému uzneseniu prostredníctvom ich spoločnej obhajkyne jedným podaním z 3. júla 2025 (č. l. 26 941).

Obvinený X. V. podal sťažnosť proti napadnutému uzneseniu, nakoľko podľa jeho názoru nezohľadňuje dôvody na vylúčenie namietaného sudcu, tieto sú vyhodnocované nesprávne a jeho závery sa priečia doterajším rozhodnutiam súdov v tejto veci.

Obvinený nesúhlasí s napadnutým uznesením, že odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. mája 2022 neobsahuje žiadne hodnotiace závery súdu o členstve obvineného v zločineckej skupine tzv. K., ktoré by odôvodňovali vylúčenie sudcu JUDr. Petra Štífta pre jeho pomer k veci. Hoci je pravdou, že obvineného osoba sa v tomto rozsudku spomína len v rámci parafrázovania výpovede svedka F. I., túto skutočnosť je potrebné vykladať v kontexte vyhodnotenia, že: „Existenciu

zločineckej skupiny K. odvodil odvolací súd predovšetkým z výpovede svedka F. I., ktorý popísal danú skupinu vrátane znakov štruktúrovanosti, časového obdobia existencie a horizontálneho a vertikálneho členenia, keď uviedol najmä také skutočnosti, že do skupiny K. sa dostal v roku 2004 prostredníctvom vysoko postaveného člena skupiny B. A., ktorý mal na starosti biletárov, čierny výjazd, a ochranu, na čele skupiny bol Ing. Ľ. A. a pod ním boli X. V., F. U. a D. J.....“. Podľa obvineného teda práve na tejto výpovedi najvyšší súd založil svoj záver o existencii zločineckej skupiny K. vrátane pomenovania osôb, ktoré mali byť jej členmi. Týmto spôsobom najvyšší súd podľa obvineného zahrnul do skupiny aj jeho meno, pričom na žiadnom mieste neuviedol, že by bol stíhaný v samostatnom konaní a že o jeho vine doposiaľ nebolo rozhodnuté. Obvinený v tejto súvislosti zdôraznil, že najvyšší súd mohol prijať záver o zločineckej skupine K., až keď ustálil jej personálne zloženie na všetkých úrovniach. Ak zároveň najvyšší súd v napadnutom uznesení uvádza, že: „žiadna skutočnosť nenasvedčuje, že by JUDr. Peter Štíft prijal presvedčenie (osobný názor) o tom, že obvinené osoby v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021 boli členmi zločineckej skupiny“, potom podľa obvineného vyvstáva otázka, kto konkrétne mal tvoriť personálne zloženie zločineckej skupiny K., ak jej existencia bola potvrdená v naposledy uvedenom rozsudku.

Obvinený nesúhlasí s napadnutým uznesením ani v tom, že uňho, u obvineného Ing. Ľ. A. a ďalších obvinených nebola porušená prezumpcia nevinoty, keďže záveru o predčasnom vyslovení ich viny bráni formulácia, že sú stíhaní v inom trestnom konaní. Podľa obvineného to nestačí a v dotknutom rozhodnutí malo byť jasne uvedené, že ich vina nebola doposiaľ preukázaná zákonným spôsobom. Tomuto názoru podľa obvineného zodpovedá aj uznesenie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 1T/11/2021, z 9. apríla 2024 v spojení s uznesením najvyššieho súdu, sp. zn. 1Tost/25/2024, z 26. novembra 2024, ktorým boli sudcovia JUDr. Ján Buvala a Mgr. Pamela Záleská vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania práve v tejto veci.

Sudca JUDr. Peter Štíft pritom existenciu zločineckej skupiny K. odvodil v rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. mája 2022 aj s odkazom na rozsudky spolupracujúcich osôb - obvinených K. A. (sp. zn. PK-1T/32/2020) a X. A. (sp. zn. PK-1T/36/2020), ktoré aj v intenciách už spomínaného uznesenia Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 1T/11/2021, z 9. apríla 2024 v spojení s uznesením najvyššieho súdu, sp. zn. 1Tost/25/2024, z 26. novembra 2024 porušujú prezumpciu nevinoty.

Odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. mája 2022 podľa obvineného kvantitou a intenzitou použitých vyjadrení presahuje závery vyplývajúce z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Mucha proti Slovenskej republike alebo Krátky proti Slovenskej republike, keďže kým tieto prípady sa týkali iba formulácie skutkových viet vo výrokovej časti rozsudkov, ktorými boli schválené dohody o vine a treste so spoluobvinenými, pochybnosť o nestrannosti sudcu JUDr. Petra Štífta zakladá odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. mája 2022 obsahujúce konkrétne zistenia, vysvetlenia a hodnotenia konajúceho senátu.

Obvinený poukázal aj na uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Tost/24/2023, z 20. septembra 2023, ktorým bol sudca JUDr. Jozef Šutka vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v tejto veci v podstate z toho dôvodu, že sa podieľal na vydaní rozsudkov, ktorými boli schválené dohody o vine a treste pôvodne spoluobvinených, v ktorých zaujal jednoznačný záver ohľadne existencie zločineckej skupiny K..

Pomer k veci má u sudcu JUDr. Petra Štífta zakladať aj jeho postavenie svedka v tomto konaní. Totiž, z verejne publikovaných informácií 26. júna 2025 vyplynulo, že vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby vzniesol obvinenie dvom bývalým príslušníkom operatívneho oddelenia Národnej kriminálnej agentúry, J. F. a B. L.H., zo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa a zločinu marenia spravodlivosti, ktorých sa mali dopustiť tým, že mali uvádzať do omylu sudcov Krajského súdu v Bratislave pri rozhodovaní o nasadení informačno-technických prostriedkov v súvislosti s týmto konaním, a teda aj voči obvinenému, ktorý si z tohto dôvodu bude v uvedenom konaní uplatňovať práva poškodeného. Na vydaní takýchto rozhodnutí sa pritom ešte ako sudca krajského súdu v roku 2019 podieľal aj JUDr. Peter Štíft. Opodstatnenosť postavenia JUDr. Petra Štífta ako svedka má podľa obvineného

potvrďovať, že vyšetrovateľ 23. apríla 2025 požiadal Súdnu radu Slovenskej republiky o zbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť vybraných sudcov, ktorí v čase spáchania tohto skutku pôsobili na Krajskom súde v Bratislave.

Na tomto argumentačnom základe obvinený navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a podľa § 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, z dôvodov uvedených v ustanovení § 31 ods. 1 Trestného poriadku, vylúčil sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci obvineného, vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5Tost/15/2025 a na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021.

Najvyšší súd ako súd sťažnostný [§ 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] preskúmal v rozsahu podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť napadnutého uznesenia, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosti obvinených Ing. K. G. a P. F. boli podané oneskorene a sťažnosť obvineného X. V. nie je dôvodná.

Obvinení Ing. K. G. a P. F. sú v konaní zastúpení spoločnou obhajkyňou JUDr. Ivanou Halahijovou. Napadnuté uznesenie sa oznamovalo doručením jeho rovnopisu a keďže u týchto obvinených nebol daný žiaden z dôvodov uvedených v § 179 ods. 3 Trestného poriadku (pozbavenie spôsobilosti na právne úkony, obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, väzba, výkon trestu odňatia slobody alebo pozorovanie v zdravotníckom ústave), pre ktorý by napadnuté uznesenie bolo potrebné doručovať aj im osobne, resp. aj ich zákonným zástupcom, pre počítanie lehoty troch pracovných dní od oznámenia uznesenia na podanie sťažností je relevantné iba doručenie napadnutého uznesenia ich obhajkyňi (§ 179 ods. 2 veta prvá Trestného poriadku). Fakt, že rovnopis napadnutého uznesenia bol nad rámec zákona doučený aj obvineným, teda nemá žiaden vplyv na začiatok plynutia lehoty na podanie sťažností proti napadnutému uzneseniu [k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 54/1984].

Vychádzajúc z uvedeného, obhajkyňi obvinených bolo napadnuté uznesenie doručené 12. júna 2025 (č. l. 26 925), a preto lehota na podanie sťažností u nich podľa § 63 ods. 3 Trestného poriadku začala plynúť v piatok 13. júna 2025 a uplynula v utorok 17. júna 2025. Nakoľko obvinení prostredníctvom svojej obhajkyne podali sťažnosti proti napadnutému uzneseniu až 3. júla 2025 (č. l. 26 941), urobili tak po lehote, a teda oneskorene.

Len pre úplnosť, ak by aj najvyšší súd v rozpore s vlastnými závermi pripustil, že lehotu na podanie sťažností proti napadnutému uzneseniu treba počítat' od doručenia jeho rovnopisu obvineným, rovnako by išlo o oneskorene podané sťažnosti.

Obvinenému P. F. bolo napadnuté uznesenie doručené v piatok 13. júna 2025 (č. l. 26 925), a teda lehota na podanie sťažnosti by už uplynula v stredu 18. júna 2025.

Obvinený Ing. K. G. si fyzicky prevzal napadnuté uznesenie na pošte 1. júla 2025, avšak tomu predchádzalo jeho oznámenie cez fikciu doručenia podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku. Po prvom neúspešnom doručovaní uznesenia 16. júna 2025 zostal i ďalší pokus o jeho doručenie vo štvrtok 19. júna 2025 bezvýsledný, a preto k tomuto dňu došlo k uloženiu písomnosti na pošte. Nakoľko obvinený si túto zásielku nevyzdvihol do troch pracovných dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty (utorok 24. júna 2025) sa považuje za deň doručenia s tým, že nasledujúci deň začala plynúť lehota na podanie sťažností, ktorá uplynula v piatok 27. júna 2025 (č. l. 26 925). V tejto súvislosti je potrebné upozorniť, že neskoršie faktické prevzatie zásielky nič nemení na účinkoch spojených s fikciou jeho skoršieho oznámenia (k tomu primerane pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 41/1989-III.).

Pomer sudcu JUDr. Petra Štífta k veci podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku má podľa obvineného X. V. zakladať:

- účasť JUDr. Petra Štífta na vydaní rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. mája 2022, ktorým vyslovil záver o existencii zločineckej skupiny K. vrátane účasti obvineného v tejto skupine, hoci

tieto otázky sú predmetom konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021, a teda v inej veci, v ktorej má aktuálne vykonávať úkony trestného konania a - prípadné postavenie JUDr. Petra Štífta ako svedka v inom trestnom konaní súvisiacom s vyšetrovaním skupiny tzv. K.

Všeobecné východiská k nestrannosti sudcu v súvislosti s jeho účasťou rozhodovaní boli zhrnuté v bodoch 46. až 48. rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Meng proti Nemecku, sťažnosť č. 1128/17, zo 16. februára 2021, v ktorom sa uvádza, že samotná skutočnosť, že sudca už v minulosti rozhodol o rovnakom trestnom čine, nemôže byť dôvodom na nadobudnutie obavy o jeho nestrannosť. Rovnako, ak sudca už rozhodoval o podobných, no nesúvisiacich obvineniach, alebo ak súdil spoluobvineného v samostatnom konaní, bez ďalšieho to nestačí na vyvolanie pochybnosti o nestrannosti tohto sudcu v neskoršej veci.

V situáciách, ako sú uvedené v predošlom odseku, teda nedôjde k prejudikovaniu viny len z toho dôvodu, ak skorší rozsudok obsahuje určité skutkové zistenia, o ktorých sa má v súvislosti s inou osobou rozhodovať tým istým sudcom až v budúcnosti. Ostatne, k takýmto prípadom dochádza bežne (napr. pri vylúčení spolupáchateľa na samostatné konanie podľa § 21 Trestného poriadku), a preto vyvodzovať pochybnosť o nestrannosti súdu iba v dôsledku, že postupuje v súlade so zákonom, nie je namieste - prieči sa to § 32 ods. 6 Trestného poriadku i ústavnej zásade neodňateľnosti zákonného sudcu v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Samotné konštatovanie existencie zločineckej skupiny K. v rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. apríla 2022, tak z hľadiska objektívneho testu nestrannosti nie je spôsobilé odôvodniť pomer sudcu JUDr. Petra Štífta k tejto veci.

Pokiaľ ide o súčasť rozoberanej námietky, že najvyšší súd v odôvodnení dotknutého rozsudku zahrnul medzi členov zločineckej skupiny K. menovite aj obvineného X. V., je potrebné doplniť vyššie uvedené teoretické východiská (opäť s poukazom na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Meng proti Nemecku, sťažnosť č. 1128/17, zo 16. februára 2021) v tom smere, že otázka nestrannosti sudcu nastáva (je relevantná - nie však nutne opodstatnená), ak skorší rozsudok pri neskôr súdnej osobe za trestný čin spáchaný viacerými osobami obsahuje podrobné posúdenie jej úlohy - najmä ak sa v ňom uvádza konkrétne posúdenie jej účasti na trestnom čine alebo záver o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu.

Nadväzujúc na predchádzajúci odsek, k pochybnostiam o nezaujatosti sudcu z dôvodu jeho účasti na vydaní rozsudku obsahujúcom informácie o účasti na spáchaní trestnej činnosti osobou, za ktorú je neskôr súdená rovnakým sudcom, však nedochádza, ak:

- uvedenie tejto osoby bolo nevyhnutné pre kvalifikáciu trestnej zodpovednosti skôr súdnej osoby a
- z jeho výrokovej časti alebo odôvodnenia je zrejmé, že ide o osobu ktorá je len obvinená a stíhaná v samostatnom trestnom konaní, resp. iné vysvetlenie v tom zmysle, že jej vina ešte nebola právoplatne preukázaná (pozri napr. rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach: Karaman proti Nemecku, sťažnosť č. 17103/10, z 27. februára 2014, bod 68.; Mucha proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 63703/19, z 25. novembra 2021, body 57. až 58 a 61, Krátky proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 35025/20, z 15. februára 2024, bod 17., Ondřej Bouša proti Českej republike, sťažnosť č. 34067/23 z 26. júna 2025).

Rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. apríla 2022 bol vydaný v inej veci a vo vzťahu k inej osobe, pričom relevantná časť odôvodnenia tohto rozhodnutia (s. 110 až 115) súvisí s tam uvedeným skutkom 1/, obžalobou kvalifikovaným ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona.

Podľa obžaloby sa inkriminovaným skutkom 1/ mala tam stíhaná iná osoba dopustiť podpory zločineckej skupiny označenej ako K., a preto zaoberanie sa jej existenciou bolo dôležité pre riadne zistenie skutkového stavu.

Obvinený X. V. sa v uvedenom rozsudku najvyššieho súdu spomína sedemkrát; štyrikrát v súvislosti s dôkaznou iniciatívou tam stíhaného obžalovaného (na s. 16, 60, 72 a 98) a trikrát pri parafrázovaní výpovede svedka F. I. v rámci skutkového zistenia súdu o existencii zločineckej skupiny K. (na s. 110 až 115). Najvyšší súd v tomto rozsudku odôvodnil svoj záver o existencii zločineckej skupiny K. aj deviatimi rozhodnutiami, ktorými boli viaceré osoby spojené s touto skupinou odsúdené zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (s. 111 až 112), pričom v skutkových vetách rozsudkov Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. PK-1T/32/2020, z 12. novembra 2020 a sp. zn. PK-1T/36/2020, z 19. novembra 2020, ktorými boli schválené dohody o vine a treste s inými obvinenými, sa v kontexte členstva v zločineckej skupine K. odkazuje aj na viaceré osoby stíhané v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021, avšak pri týchto menách sa jednotlivo uvádza, že sú stíhaní v inom konaní.

Z uvedeného vyplýva ten podstatný záver, že odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. apríla 2022 sa týkalo všeobecného zistenia existencie zločineckej skupiny K. vrátane jej podpory tam stíhanou osobou a nesmerovalo ku konštatovaniu viny obvineného X. V. z členstva v zločineckej skupine K..

Akúkoľvek pochybnosť o porušení prezumpcie nevinu obvineného X. V. pritom vyvracia samotné odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. apríla 2022, ktoré obvinený prehliada a v ktorom sa uvádza (na s. 112): „Toto zistenie odvolacieho súdu o existencii zločineckej skupiny K. nie je v rozpore s poukazovaním obžalovaného na skutočnosť, že v trestnej veci Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 1T/11/2021, prebieha konanie o existencii/neexistencii danej zločineckej skupiny, keďže v uvedenej inej trestnej veci prebieha konanie o tom, či daní konkrétni obžalovaní boli členmi tejto zločineckej skupiny, boli pre ňu činní alebo ju podporovali, resp. ju založili alebo zosnovali. Inak povedané, aj v prípade, že by v uvedenej trestnej veci Špecializovaného trestného súdu boli konkrétni obžalovaní oslobodení spod obžaloby pre daný skutok, neznamená to, že by sa to dotklo dovtedy právoplatne odsúdených osôb pre založenie, zosnovanie, členstvo, činnosť či podporu danej zločineckej skupiny v iných trestných veciach, resp. že by pre také konanie vo vzťahu k danej zločineckej skupine nemohli byť odsúdené iné osoby v inom trestnom konaní v budúcnosti.“ Vo vzťahu k obvinenému Ing. Ľ. A. sa v tomto rozsudku (na s. 115) osobitne uvádza, že: „nebol v trestnom konaní právoplatne doteraz uznaný za vinného z toho, že by bol v nejakom relevantnom vzťahu k danej zločineckej skupine“, resp. že: „orgány činné v trestnom konaní a následne po podaní obžaloby súd, viedli v tomto ohľade o obžalovanom samostatné konanie, ktoré pritom prebehlo skôr ako konanie o existencii/neexistencii vzťahu Ing. Ľ. A. k zločineckej skupine K...“. Citované časti odôvodnenia inými slovami vyjadrujú zreteľnú výhradu v predchádzaní akýchkoľvek záverov ohľadne účasti osôb stíhaných v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021 na zločineckej skupine tzv. K..

Odhliadnuc, že citované formulácie dotknutého rozsudku z obsahového hľadiska naplno zodpovedajú požiadavke obvineného na výslovné použitie vyjadrenia, že: „ich vina (osôb súdených v tejto veci; pozn.) nebola doposiaľ preukázaná zákonným spôsobom“, tak takéto formálne nároky na rozhodnutie za účelom predchádzať porušeniu prezumpcie nevinu nevyplyvajú ani z najnovšej rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva. Tá považuje za dôležité kontextuálne chápanie rozhodnutia, v súlade s ktorým je postačujúce, ak skoršie rozhodnutie v prípade trestnej súčinnosti pri časovo odstupňovaných rozhodnutiach pomenúva osobu, o ktorej trestnej zodpovednosti sa má tým istým sudcom rozhodovať neskôr, ako samostatne stíhanú (k tomu pozri bod 60. rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Bouša proti Českej republike, sťažnosť č. 34067/23, z 3. júna 2025).

Na podklade týchto úvah možno vysloviť záver, že odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 5To/11/2021, z 24. apríla 2022, na ktorého vydaní sa ako predseda senátu podieľal JUDr. Peter Štíft, u tohto sudcu nezakladá pomer k veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021.

Postavenie svedka je v trestnom konaní nenahradiateľné, nakoľko ide o osobu, ktorá vlastnými zmyslami

vnímala skutočnosti, o ktorých má vypovedať. Takáto situácia inými slovami u dotknutej osoby vytvára pomer k veci, ktorý ju podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku vylučuje z vykonávania úkonov trestného konania vedeného pre skutok, o ktorom má vypovedať ako svedok (k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 62/1980).

Obvinený poukázal na svedecké postavenie sudcu JUDr. Petra Štífta v trestnej veci vedenej na Úrade inšpekčnej služby pre skutok týkajúci sa uvádzania sudcov Krajského súdu v Bratislave (na ktorom v relevantnom čase pôsobil ako sudca aj JUDr. Peter Štíft) do omylu pri nasadzovaní informačno-technických prostriedkov v súvislosti so skupinou tzv. K., za ktorý bolo vznesené obvinenie bývalým príslušníkom operatívneho oddelenia Národnej kriminálnej agentúry J. F. a B. L..

Z uvedeného vyplýva, že sudca JUDr. Peter Štíft je svedkom v odlišnej veci, založenej na celkom iných skutkových okolnostiach ako je tomu v posudzovanom prípade, a preto ani táto okolnosť uňho nevytvára žiaden pomer k veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.